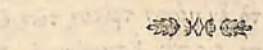

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Σόρον Δραχ. 22
» 26

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν σελ. 1. 25
Διὰ τὰ Δικαστικά τὸν » 1. 15
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχ. 6

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ,

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ τὴν 24 Σεπτεμβρίου 1860.

Τὸ ἔθνικόν πνεῦμα καὶ ἡ ἐξουσία.

Τὰ μεγάλα ἐν Ἰταλίᾳ κατωρθώματα, καὶ τὸ
πλεονεκτήσιμον μεγάλειον ἔθνος μικροῦ, καθὼς καὶ
ἄλλοις ἰδέα τῆς ἀναγεννήσεως τῶν ἐθνικότη
ἐπόμενον ἦτο νὰ προσηλώσῃ τὴν προσο
ἐκάστου, καὶ νὰ διεγείρῃ τὸν τρόπον τινὰ τὴν
ἐθνικὴν ζήλοτυπίαν.

Ἀπαντες ἐπομένως ποθοῦσι μεγάλην τύχην,
καὶ θαυμάζουσι τοὺς μεγάλους τῆς ἐποχῆς
ἐξ ὧν ὁ μὲν διὰ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἀνεκτιμή
αὐτοῦ πατριωτισμοῦ εἴλκυσε τὴν γενικὴν τῶν
πατριωτῶν τοῦ ἀφοσίωσιν· ὁ δὲ διὰ τῆς βαθείας
ἐθνικῆς περινοίας τοῦ συντηρούμενος καὶ ἀπο
καλεπιθολοῦ βασιλέα διεύθυνε τὰ πράγματα
ἀπὸ τὸν ἔμφυτον πόθον εἰς τὴν οἰκογενειάν
τοῦ νὰ ὑπάρχῃ ὁ ὀρθολόγος τῆς Εὐρώπης, ἐ
καὶ στίβαρὰν ὠθησιν εἰς τὰ πολιτικά τῆς Εὐρώ
πης.

Τὸ τοιοῦτον αἶσθημα παρὰ πάντα ἄλλον τὸν
Ἕλληνα ὠφείλει νὰ καταλάβῃ· διότι οὗτος καυ
ταὶ ὅτι κατώρθωσε τὴν ἀναγέννησιν ἔθνος· διό
οὗτος ἔμεινε ἀγνός ἐν τῷ μέσῳ πολιχρονίων καὶ
ἀλλοειδῶν καταδιωγμῶν, διατηρήσας τὴν ἀτομι
τητά του· διότι Θεόθεν ἐπροικίσθη μὲ ζωηράν
ἐπιτησίαν καὶ μὲ τὴν συναίσθησιν τοῦ μεγάλειου
ἄνθρωπίνου πλάσματος, ἔχων τὰ πάντα συν
λεστικά εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διανοητικῶν του
δυνάμεων.

Ἀδυστάκτως λοιπὸν τὸ κοινὸν πνεῦμα σήμερον
καὶ προσηλωμένον εἰς τὰ μεγάλα ἔργα εἰς τὰ
μεγάλα κατορθώματα, πληροῦται ἐξ εὐγενῶν ἐ
νεργειῶν, ζηλεῖ τούτου ἢ ἐκείνου τὸν μεγάλον
ἄνδρα τῆς Εὐρώπης, τὰ ὑπάρχοντα τῷ φαίνονται
καρὰ.

Εἰς τὸ εὐγενές ὅμως τοῦτο αἶσθημα τοῦ ἔθνους
ἐπιβάλλεται μικρά τις καὶ κακῆς πίστεως συμμο
ρῆς γράφουσα καὶ λέγουσα ὅχι τὰ ἔθνη καὶ ὠφέ
λιμα ἀλλὰ συμφέροντα αὐτῆ, καὶ τοιοῦτον αὐ
τοῦ τῆς καὶ τολμηρὰ φαινόμενη, ὥστε νὰ καταφέρῃ
καὶ κατὰ προσώπων ἱερῶν.

Ἡ συμμορία αὕτη χαρακτηρηθεῖσα καλῶς ὡς
ἀναρχικὸν στοιχείον, εἰς ἄλλην ἐποχὴν δὲν εὐρι
σκεν οὐδεμίαν ἀκρόασιν· ἀλλὰ σήμερον ἔχει τὸν
καρὸν βοήθητικόν, καὶ ἀπαραλλάκτως ὅπως εἰς
καθὼν τινὰ καὶ μινότονον ἦχον δύναται τις νὰ
ἀκούσῃ ὡς ἀρθρωσιν ἐγκρίνη οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ
προκειμένου τὸ ἀναρχικὸν στοιχείον ἔχει ὡς βο
ηθητικὸν μέσον τὴν γενικὴν τοῦ ἔθνους ὡς εἴρηται
ἐξ ὧν τοῦ αἰσθηματος.

Δὲν γινόμεθα μέγα ἔθνος διότι πταίει ἐκεῖνος,
πταίει ἐκεῖνη ἡ πολιτικὴ πταίει ἡ νομοθεσία μᾶς
πταίουσιν ὅλα καὶ τὸ σύνταγμα αὐτό. Νὰ ὀπλι
θώμεν, ν' ἀποβάλωμεν τούτους καὶ ἐκείνους νὰ
ἀναμεινῶμεν ἔθνος ἐλευθέρων, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

Εἰς τὰς γῶμας ταύτας καὶ τὰς συμβουλάς
ἐν ἀρνούμεθα ὅτι ὑπάρχει τι ἀληθές καὶ ποθο
μεν ἐκ καρδίας ἅπαντες νὰ ἴμεθα στρατιῶται ἐν

ἀνάγκῃ, ποθοῦμεν νὰ ἴδωμεν πολιτικούς ἄνδρας
διευθύνοντας τὸν τόπον καὶ τὰς ἐπαρχίας ὑπὸ τὴν
ἰδέαν τῆς ἐθνικῆς ἀναπτύξεως καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν
ἐμπνευσιν καὶ προσήλωσιν ἐνὸς ἢ ἄλλου φαι
νομένου ἰσχυροῦ εἰς τὴν πρωτεύουσαν· ποθοῦ
μεν νὰ ἴδωμεν ἕκαστον κλάσον διευθυνόμενον ὁ
μαλῶς καὶ πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ ἄνευ
προσωπικότητων. Δὲν ἀνεχόμεθα ὅμως νὰ δια
σαλπίζωσι τὴν παραλυσίαν τῶν καθεστώτων καὶ
τὴν ἀναρχίαν, διότι πᾶσα διοικητικὴ κατάστασις
ὅσον καὶ ἂν εἴη κακὴ προτιμητέα ὑπάρχει τῆς
ἀναρχίας.

Ἀποκρούοντες ὅθεν μετὰ θάρρους τὰς ὁμάς
τοῦ ἀναρχικοῦ στοιχείου, διομολογοῦμεν ὅτι ἡ ἐν
γένει περίστασις τῆς Εὐρώπης εἶναι σπουδαία καὶ
ἡ κεντρικὴ Κυβέρνησις πρέπει νὰ διευθύνῃ τὰ εὐ
γενῆ τοῦ ἔθνους αἰσθήματα εἰς τὸν προορισμὸν
αὐτῶν.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἔθνους δὲν εἶναι ἔργον βε
βαίως τῆς στιγμῆς, ἀλλ' ἀποτέλεσμα συντόνου καὶ
ἐσκεμμένης πολιτικῆς ἐνεργείας· εἶναι ἡ ἐφαρμο
γὴ ἀρχῶν ἀπαράβατων ἐπὶ τῶν ὁποίων βαίνει
ἡ ἐξουσία εἶναι αἱ ὁδηγίαι τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας
πρὸς τοὺς διαφόρους ὑποδεεστεροὺς ὑπαλλήλους·
εἶναι ἡ ἀκαμπτος ἀπομάκρυνσις παντὸς καμματι
κοῦ καὶ μὴ ἐμπνευμένου ἀπὸ τὸ φιλόνομον ὑπαλ
λήλου, εἶναι ἐν γένει ἡ ἀκριβὴς τῶν πάντων ἐ
πιτήρησις.

Ἡ διεύθυνσις δὲ τοῦ ἔθνους εὐρίσκει πρὸ πάν
των τροφήν καὶ ἀποτείνεται εἰς τὴν μεσαίαν λε
γομένην τάξιν, ἣτις συνίσταται ἀπὸ τοὺς ἰδιοκτη
τας τοὺς ἐμπόρους τοὺς ἐπιστήμονας τοὺς τεχνί
τας καὶ γεωργούς καὶ ἐν γένει τοὺς ἔχοντας τὰ
πρὸς τὸ ζῆν χωρὶς νὰ θηρεύσῃ τὰς ὑψηλάς θέσεις
καὶ νὰ προσηλωθῶνται χαμερπῶς εἰς τοὺς τίτλους
καὶ μεγαλεῖς, καὶ χωρὶς πάλιν νὰ ταπεινοῦνται εἰς
κανέναν ζητούντες τὰ φύκια τῶν ἄλλων.

Τὰ πρὸς τοιαύτην διεύθυνσιν ἔργα τῆς ἐξουσίας
εἶναι ποικίλλα καὶ ἐκτεταμένα καὶ ἕκαστος κλάδος
τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας πρέπει νὰ διδῇ τὰς δεού
σας ὁδηγίας εἰς τοὺς ὑποδεεστεροὺς. Καὶ εἰς μὲν
τοὺς διοικοῦντας νὰ εἴπῃ « μὴ προσηλώνεσθε εἰς
» τοὺς μὲν ἢ τοὺς δὲ ἀλλὰ ἀφοσιωθῆτε ἰδίως εἰς
» τοῦ τόπου τὴν συντήρησιν εἰς τὴν ἀπόθεσιν
» τῶν κομμάτων καὶ λέγετε εὐκρινῶς εἰς τὴν
» κεντρικὴν ἐξουσίαν τίς διατηρεῖ διαίρεσις κομ
» ματικὰς καὶ διατί. Εἰς τὰς ἐκλογὰς τὰς δημο
» τικὰς μάλιστα μὴ λαμβάνετε οὐδὲν μέρος, διότι
» οἱ Ἕλληνες καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἶχον τὸ
» κοινοτικὸν σύστημα καὶ ἐξελέγοντο τοὺς δημογέ
» ροντάς των. Ὑπάγετε ἀδιαλείπτως εἰς τὰ σχο
» λεία του εἰς τὰ παντοπωλεῖά του εἰς τὰ νοσο
» κομεία του, καὶ προσέχετε εἰς τὴν καλὴν τάξιν
» διότι τότε προσκτᾶτε εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀ
» γάπην καὶ σέβας».

Εἰς τοὺς δικαστικούς νὰ εἴπῃ « δικάζετε δι
» δόντες τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ποινικὴν καὶ τὴν
» πολιτικὴν ὅλως ἀνεπηρέαστον καὶ φαινόμενο
» ζῶντες ὡς ἕκτακτοι ἄνθρωποι. Μὴ θηρεύετε
» οὔτε περιποιήσεις οὔτε κομματικὰς ὑπεροχὰς,

» περιφρονῶντες τὸν ἱκανὸν τὸν μὴ περιποιῶντα
» ὑμᾶς καὶ ὑψοῦντες τὸν ταπεινούμενον εἰς τοὺς
» πόδας σας. Μὴ περιφρονῆτε κανένα χρούοντα
» τὰς θύρας κ. τ. λ.» Καὶ οὕτω προσκτᾶτε σέβας
καὶ ἀγάπην εἰς τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν.

Εἰς τοὺς διδάσκοντας νὰ εἴπῃ « διευθύνετε τὰ
» σχολεῖα ἄνευ ἐρίδων καὶ διαπληκτισμῶν, προση
» λώσεσθε εἰς τὰ γράμματα καὶ τὴν ἠθικὴν μόρ
» φωσιν δίδοντες διὰ τοῦ βίου ὑμῶν τὸ πρῶτον
» παράδειγμα. Ἀποφεύγετε τὰς κομματικὰς πα
» λαιστρας, διότι εἶναι κατασχύνη εἰς τοὺς μέλ
» λοντας νὰ διευθύνωσιν ἀφιλοπροσώπως τὴν ἐκπέ
» δευσιν τῶν τέκνων νὰ καταβλίνωσιν εἰς προσω
» πικότητας καὶ νὰ συμφρατριάσωσι καὶ νὰ ζητῶσι
» δι' αὐτῶν τῶν μέσων νὰ συντηρῶνται καὶ νὰ δο
» ξάζωνται κ. τ. λ.» Καὶ οὕτω προσκτᾶτε σέβας
καὶ ἀγάπην εἰς τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν καὶ ὠφε
λεῖται καὶ τὸ ἔθνος.

Τοιαῦτα τινὰ θέτουσα ὡς βᾶσιν ἡ κεντρικὴ ἐ
ξουσία καὶ πραγματοποιήσασα, ἀναγκαίως συνενο
ται μὲ τὸ ἔθνος συμπήγνυται γίνεταί ἐντι ἀδι
άσπαστον ἀπέναντι τοῦ ὁποίου ὡς ἰσχυρὸς βρά
χος πᾶσα ἐναντία καὶ φθοροποιὰ ἰδέα διασκορ
πίζεται.

Ταῦτα δὲ οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι εἶναι εὐκόλα εἰς
τὴν θεωρίαν, δύσκολα δὲ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν, διό
τι ἅπαντες οἱ κυβερνῶντες ἐὰν ἐρωτηθῶσι θὰ ὁμο
λογήσωσι ταῦτα καλὰ καὶ θὰ ἐπιδείξωσιν ὅτι
πράττουσι ταῦτα. Ἡ δὲ ἀλήθεια δυσκόλως φθάν
ει εἰς τὰς ἀνοὰς τῶν κυβερνῶντων, διότι εἴτε
ἀπὸ φιλίας εἴτε ἀπὸ κομματισμὸν εἴτε καὶ ἀπὸ
ἰδιοτέλειαν οἱ παρὰ τὴν ἐξουσίαν κείμενοι δὲν
γνωρίζουσι ἢ ἀποκρύπτουσι τὴν ἀλήθειαν.

Βεβαίως οὐδεὶς ἀρνεῖται τὰς ὑπαρχούσας δι
αὐτὸ δυσκολίας καὶ δι' αὐτὸ ἕκαστος ἀναγνωρίζει
τὴν πολιτικὴν ὡς τὴν τέχνην τῶν τεχνῶν καὶ τὴν
ἐπιστήμην τῶν ἐπιστημῶν. Ὑπάρχουσι ὅμως ἐμπειροὶ
ἄνθρωποι ἔχοντες τὴν πρὸς τοῦτο εὐφυίαν καὶ δυ
νάμενοι καλῶς πολιτεύεσθαι· τοῦτο εἶναι τὸ
πρῶτον εὐτύχημα τοῦ ἔθνους διότι τότε ταχέως
προοδεύει καὶ διατηρεῖται. Ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ
ἐνέργειαι σπουδαῖαι καὶ καλῶς διευθυνόμεναι τοῦ
ἔθνους καὶ πρὸ πάντων τῆς μεσαίας τάξεως, αἵτι
νες φέρουσιν εἰς τὸ αὐτὸ καλὸν ἀποτέλεσμα ἂν
καὶ μετὰ τινος βραδύτητος· Ἄλλοτε θέλομεν
πραγματευθῆν περὶ τινῶν τούτων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἄλλοτε ἀπεδείξαμεν, ὅτι προτιμώτερον καὶ ἐποφελί
στερον ἦτον εἰς τὸ ἔθνος, μὴ δυνάμενον νὰ διατηρήσῃ
πολεμικὴν ναυτικὴν ἀξίον λόγου, νὰ συγχωνεύσῃ τὸ ναυ
τικὸν τῆς τοῦτο μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑται
ρίας εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἀξιωματικούς καὶ ναύτας νὰ
ἔχῃ ἐν ἀνάγκῃ καλῶς γεγυμνασμένους καὶ στόλον ἀξιο
λόγον συνιστάμενον ἐκ τῶν Ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας τοῦ
ὁποῦ ἐν ἀνάγκῃ ἐθνικῇ ἠδύνατο νὰ κἀμῃ χρῆσιν λαμ
βανομένης ἐγκαίρως τῆς φροντίδος, ὥστε μέρος τῶν Ἀτμο
πλοίων τῆς Ἑταιρίας νὰ κατασκευασθῶσι ἐπὶ σκοπῷ τοῦ
νὰ μεταβάλλωνται ἐν τοιαύτῃ ἀνάγκῃ εἰς πολεμικά.
τοιοῦτοτρόπως τὸ ἔθνος οἰκονομεῖ ἱκανὰ ἑκατομύρια ἐξ

όσον ήδη δαπανᾷ κατ' ἔτος τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν, καθότι τὸ ἐν μόνον τρίτον τῶν ὄσων ἤδη δαπανᾷ ἐάν παρὰ χωρήσῃ εἰς τὴν Ἑταιρίαν ἢ Κυβέρνησις καὶ ἀξιωματικὸς καὶ πληρώματα καὶ ἀτρόπλοια θέλει ἔχει ἐν δέοντι ἐνῶ σήμερον σχεδὸν οὐδὲ ὅπως ἔχει πολεμικὸν ναυτικόν, καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εὐκολώτερον δύναται νὰ ἐνεργῇ διὰ τῶν Ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας.

Περὶ τοῦ ἐθνικοῦ ὅμως συμφέροντος τούτου οὐδέποτε ἐσκέφθησαν οἱ ἄρχοντες μας ἀλλ' εὐχαριστοῦνται νὰ ἐπιδεικνυόμεθα μὲ Ἰπουργεῖον Ναυτικόν, Διευθυντήριον, Ναυστάθμους, Ἀξιωματικούς κτλ. καὶ ἐν τούτοις νὰ μὴ ἔχωμεν οὔτε ἐν πολεμικὸν πλοῖον ἄξιον λόγου, ἐκτός τινῶν μικρῶν Γολετῶν καὶ Λέμβων. Ὅταν μάλιστα λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, ὅτι χωρὶς νὰ ἔχωμεν πλοῖα ἢ Κυβερνήσις μας κατεσκευάσεν ἐν Πόρῳ ἀναβάθραν πρὸς ἀνέλκυσιν αὐτῶν, δι' ἣν ἐδαπανήθη ἂν καλῶς εἰμεθα πληροφορημένοι τὸ ποσὸν 800,000 δραχμῶν, καὶ ὅτι δομικῆς γενομένης ἐσχάτως πρὸς ἀνέλκυσιν μικροῦ τινος πλοίου ἀπέτυχε τὸ ἔργον θλασθέντων διὰ μιᾶς καὶ τῶν τριῶν στροφιγγῶν (ἐργατῶν) οἵτινες ἐξ Ἑυρώπης ἐπροβλέφθησαν δι' ἀδράς δαπάνης πλέον τῶν 150 χιλιάδων δραχμῶν, ἐλεεινολογεῖ τὴν κατάστασίν μας ἀντιπαράθετον δὲ εἰς τὴν πολυδάπανον καὶ ἀποτυχοῦσαν ἀναβάθραν τῆς Κυβερνήσεώς μας, τὴν παρ' ἐπιστημόνων κατασκευασθεῖσαν, τὴν ἀπλουστάτην ἀναβάθραν τὴν ὅποιαν πρακτικὸς ἀλλ' ἱκανὸς ναυπηγὸς κατασκεύασεν ἐνταῦθα πρὸς χρῆσιν τῆς Ἑλλην. Ἑταιρίας καὶ δι' ἣς καθαρίζονται ὅλα τὰ ἀτρόπλοια τῆς Ἑταιρίας καὶ ξένα ἀκόμη εὐκολῶς καὶ ὀλιγοδαπάνως καὶ διὰ τὴν ὅποιαν ἐδαπανήθησαν μόλις δραχμαὶ 90 χιλιάδες, ὑπάρχοντος ὑλικοῦ ἀποζημιούστος τὸ τρίτον τῆς ἀξίας τῆς, καὶ λέγομεν ὅτι ἢ Κυβέρνησις ἠδύνατο νὰ κάμῃ ταύτης χρῆσιν ὡς ἐπράξεν προηγουμένως εἰς τὴν καθάρσιν μιᾶς τῶν ἀτμ-ἠμολιῶν τῆς καὶ τοῦ σημαντικοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπὶ ματαίῳ δαπανηθέντος διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἀναβάθραν τοῦ Πόρου νὰ κάμῃ ἄλλην ἀναγκασιότεραν χρῆσιν.

Ἀληθῶς ἡ κατάστασις τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ μας καὶ τοῦ ἐν Πόρῳ δημοσίου ναυστάθμου εἶναι ἐλεεινῆ, ἐκεῖ συμβαίνει τὸ τῆς κοινῆς παροικίας εὐραπτε ζύλωνε, δουλιὰ νὰ μὴ σοῦ λείπῃ καὶ ὅμως καταναλίσκονται χρήματα, δαπανῶνται ἐν οὐδέοντι καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἀδιαφοροῦσι καὶ βλέπουσι τὰ γινόμενα μὲ τὸσον ψυχρὸν αἷμα, ὥστε ἀπορροῖ ὁ Ἕλλην ἂν αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἦλθον εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν μας πραγμάτων διὰ νὰ δημιουργήσουν ἢ νὰ χυλάσουν. Ἄν ὅμως ἀπ' ἐναντίας ζητηθῇ βοήθεια τις ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοικὴν Ἑταιρίαν, ἢ παρακαλέσῃ αὐτὴ τὸ Ἰπουργεῖον νὰ ληθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ δεῖνα παράπονον τῆς διὰ τὰ ἐν Τεργέστῃ συμβαίνοντα ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀτμοπλοίων, ἐπὶ μὲν τῆς αἰτουμένης βοήθειας ἐγείρεται ἢ κυβερνήσις καὶ διαρρήγνυει τὰ ἱμάτιά τῆς, ὅτι δὲν δύναται δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ συνδράμῃ ἐπὶ πλέον τὴν Ἑταιρίαν, ἐπὶ δὲ τῶν εὐλόγων καὶ δικαίων παραπόνων αὐτῆς, οὔτε κἀν συλλογιζέται.

Ὁ Ἑλληνικὸς τύπος δικαίως παραπονεῖται διὰ τὴν πρὸς τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος ὀλιγορίαν τῆς Κυβερνήσεώς μας, δικαίως μέμφεται αὐτὴν διότι τοιαύτη εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἐν Πόρῳ δημοσίου ναυστάθμου. Τί πρέπει λοιπὸν νὰ πράξῃ ἢ Κυβέρνησις ἐάν θελή νὰ ἀποφύγῃ τὰ δίκαια ταῦτα παράπονα; Νὰ ἐπιδιώξῃ εἰλικρινῶς τὸ συμφέρον τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας—Ἄντι τοῦ νὰ ἐξοδεῖται ἐτησίως μὲγάλα ποσὰ εἰς κατασκευὴν μηχανῶν ἐν Πόρῳ καὶ εἰς ἄλλα ἐκεῖ ἔργα, νὰ συνδράμῃ τὴν Ἑλληνικὴν Ἑταιρίαν γενναίως καὶ νὰ ἔχῃ κοινὸν νωῶριον, κοινὸν σιδηροορρεῖον, κοινὰ τὰ πάντα καὶ αὐτὰ τὰ Ἀτμόπλοια ἀκόμη, τὰ ὅποια ἐτησίως ν' αὐξάνωσι καθ' ὠρισμένον τινὰ ἀριθμὸν καὶ νὰ γίνωνται ἀντὶ σιδηρῶν ζύλινα διὰ νὰ ἦναι εἰς θέσιν νὰ χρησιμεύσωσι καὶ εἰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Νεμίζομεν, ὅτι ἢ Ῥωσικὴ Κυβέρνησις τοιοῦτον ἔλαβε μέτρον διὰ νὰ αὐξήσῃ ταχύτερον τὸν θαλάσσιον ἄμιον ἐν τῷ κράτει τῆς διὰ τοῦτο καὶ θαυμασίως ὑποστηρίζει τὴν ἐμπορικὴν Ἀτμοπλοικὴν Ἑταιρίαν τῆς τὸ αὐτὸ πράττει καὶ ἢ Αὐστρία καὶ ἢ Γαλλία ἀλλὰ τὰ ἔθνη ταῦτα ἂν ἔχωσιν καὶ ἰδιαιτέρον πολεμικὸν ναυτικὸν καὶ ναυρία χωριστά, εἶναι ἔθνη μὲγάλα, ἔθνη τὰ ὅποια ἔχουσιν ὅλα τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως καὶ αὐξήσεως αὐτῶν, ἡμεῖς ὅμως, οἵτινες μόλις δυνάμεθα νὰ συντηρῶμεν 10 ἠμοιλίας καὶ ἐν κορβέτον πολεμικὸν διατὶ νὰ μὴ ἐνώσωμεν τὴν ἐμπορικὴν Ἑλληνικὴν Ἀτμοπλοικὴν μὲ τὰ Ἀτμόπλοια τῆς Κυβερνήσεως ὅπως αὐξήσωμεν αὐτὴν καὶ συγκεντρώσωμεν τοὺς ναυστάθμους καὶ τὰ σιδηροορρεῖα εἰς ἓν;

Τὸ καθ' ἡμᾶς ἀφορῶντες πρὸς τὸ γενικὸν τῆς Πατρίδος συμφέρον προτρέπομεν, τὸν ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ Ἰπουργὸν Κ. Μιχαήλ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τοὺς λόγους μας καὶ νὰ χωρήσῃ μετὰ περισκέψεως ἄκρας καὶ μετὰ ζήλου εἰς τὴν διαρρύθμισιν τοῦ ναυτικοῦ καὶ τὴν πρόο-

ἐκπληρώσει ἔργον μὲγα καὶ λίαν ἐπωφελές, ἔργον τὸ ὅποιον θέλει δοξάσει αὐτὸν εἰς τὸ μέλλον.

— Τὸ Ἀτμόπλοιον τῆς Ἑλλην. Ἑταιρίας, ἢ Βασιλίσσα τῆς Ἑλλάδος, μετονομάσθη «Αἰγαῖον», διὰ νὰ μὴ συμπίπτῃ σύγχυσις μετὰ τοῦ νεοδημιουργηθέντος Ἀτμοπλοίου τῆς αὐτῆς Ἑταιρίας λεγομένου «Βασιλίσσα Ἀμαλία».

— Τινὲς ἐκ τῶν ἐπιβαίνόντων τῶν Ἀτμόπλοια τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρίας ἐνόησε παραπονεῖσθαι εἰς τὰ τῶν τροφοδοτῶν εἰτε κατὰ τινος μέλους τοῦ πληρώματος τῶν ἀτμοπλοίων τὰ πλείστα τῶν παραπόνων τούτων εἶναι ἀβάσιμα, καθόσον προέρχονται ἐκ παραλόγων ἀπαιτήσεων τὰς ὅποιαις εἶναι ἠναγκασμένοι οἱ ἄνθρωποι τῶν Ἀτμοπλοίων ν' ἀποκρούωσι, συμφῶνως μὲ τὰ καθήκοντά των. Ἀλλ' εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως οἱ παραπονόμενοι δύναται νὰ ἐκθέτωσι τὰ παράπονά των εἰς τὰ Βιβλία τῆς μορφῆς καὶ λαμβάνουσα γνώσιν ἢ Διευθύνσις τῆς Ἀτμοπλοικῆς Ἑταιρίας νὰ ἐπιφέρῃ τὴν δέουσαν θεραπείαν, δὲν εἶναι ὅμως ὀρθὸν παρεμβάλλοντες τὸ μέτρον τούτο νὰ ἐκτιθῇ τὰ παράπονά των εἰς τὰ καφενεῖα καὶ ἄλλα δημόσια μέρη καὶ νὰ παραμορφώσῃ ταῦτα μάλιστα κακοσυσταίνοντες οὕτω ἀδικῶς καὶ παραλόγως τὴν διοίκησιν τῶν Ἀτμοπλοίων, ἐνῶ ὀφείλου χάριν ἔθνομισοῦ νὰ καλοσυσταίνωσι τὴν εὐεργετικὴν ταύτην διὰ τὸ ἔθνος Ἀτμοπλοικὴν καὶ νὰ μὴ εἶναι ἀπαιτητικοί, μάλιστα ἐπὶ λεπτομερειῶν καὶ τελειοτήτων τὰς ὅποιαις οὐδ' εἰς αὐτὰ τὰ Ἀτμοκίνητα τῶν ἀρχαίων καὶ μὲγάλων Ἑταιριῶν εὐρίσκει τις ἄνευ ἐλλείψεων.

— Τὸ ἐνταῦθα συστήθην Κακουργιοδικεῖον ἤρξατο σήμερον τῶν ἐργασιῶν του, περιορισθεῖς τῆς σημερινῆς Συνεδριάσεως τῶν Κ. Κ. Συνεδρῶν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἀναπληρωτικῶν ἐνόρων ὡς τοιοῦτοι ἔλαχον οἱ Κ. Κ. Μ. Βεζήρης, Ἰω. Ζαρκίος, Χρ. Νικολαΐδης, Σπ. Βουτζινᾶς, Κ. Σάμιος, Στ. Μάσχος, Κ. Γεωργαντόπουλος, Μ. Κατζίμειντῆς, Μ. Σέψης, Π. Τιλμπέρογλου, Ν. Ἀγγελικάρας, Α. Χ. Γεωργίου, Α. Τζεργλέντης, καὶ Κωνστ. Φραντζίδης.

— Τὴν 10 νεκρῶν ὄρων τῆς ἀπελθούσης Τρίτης διεδόθη, ὅτι κατὰ τὴν ἀγορὰν μὲς ἐφάνησαν σημεῖα πυρκαϊᾶς ἐπρόφθασε στιγμιαίως τὸ ἀπόσπασμα τῶν πυροσβεστῶν ἄγον τὰς ἀντλίας του, ἀλλ' εὐτυχῶς τοιοῦτον δυστύχημα δὲν εἶχε συμβεῖ, ἀλλ' ἐδόθη ἀφορμὴ εἰς τὴν διαδθεῖσθαι φήμιν ἐκ τινῶν παλαιοπάνων τὰ ὅποια παρά τινος ἐκαίοντο, ἄνευ κινδύνου. Εὐτυχῶς ἀπὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ εὐεργετικοῦ ἀποσπάσματος τῶν πυροσβεστῶν ἀπηλλάχθη ὁ τόπος ἀπὸ πάντων κινδύνων πυρκαϊᾶς, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ πολλῶν ἀφορμῶν ἐπικινδύνων πυρκαϊῶν τὰς ὅποιαις οἱ πυροσβεστῆται ἐπιτυχῶς καὶ στιγμιαίως πάντοτε κατέσταναν.

— Ἐπαναλαμβάνομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὰς ἀρμοδίους ἀρχὰς τοῦ τόπου μας τὸν καθαρισμόν τοῦ Δημοτικοῦ Παντοπωλείου εἶναι ἀναξιοπρεπές, ἐπιβλαβές εἰς τὴν υγείαν καὶ ἄτοπον νὰ μὴ δύναται τις ἐκ τοῦ βορβύρου νὰ βαδίσῃ χωρὶς νὰ κηλιδωθῇ καὶ ὠλισθήσῃ ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος Καταστήματος, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁποίου ἀδράως ἐδαπάνησεν ὁ Δῆμος.

— Τὴν ἀπελθούσαν Δευτέραν ἀπελύθησαν τέλος πάντων διὰ Βουλευμάτος τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφετῶν, οἱ ἐπὶ δύο καὶ ἐπέκεινα μῆνας προφυλακτικῶν ΚΚ. Καρτάσος καὶ Καρύδης οὐδεμίαν ἢ ὠφέλειαν τῶν τοιούτων ἀσκόπων καὶ ἀτόπων δικαστ. καταδικαζέων, ἀπειναντίας ἠθικῶς βλάπτουν τὴν ἐξουσίαν τὰ μέτρα ταῦτα, δίδοντα ἀφορμὰς ἐξεγέρσεως κατ' αὐτῆς τῆς κοινῆς γνώμης.

— ἢ Γαλλικὴ Ἀτμοκίνητος Φρεγάτα Ζηνοβία φέρουσα τὸν Μείραρχον Λενορὴ φθίσασα ἐκ Σμύρνης εἰς τὸν λιμῆνα μας τὸ ἀπελθὸν Σάββατον ἀπέπλευσε τὴν ἐπιούσαν διὰ Πάρον καὶ αὐθημερὸν ἐπέστρεψεν, ἀποπλεύσασα τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς διὰ Πειραιᾶ.

— Καθόλην τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἐπικρατοῦν γαλή ναι καὶ καύσων θερμῶν ἢ ἀνομβρία μαστίζει ἀλγηνῶς καὶ τὰς Κυκλάδας ἕνεκα τούτου ἢ Νῆσος μας πάσχει ἰδίως ἐκ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ποσίων ὑδάτων τῶν πλείστων φρέατων τὸ ὕδωρ κατέστη ἀλιμυρὸν.

— Κατὰ τὰς ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις ἐγένετο παραδεκτὴ ἢ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ Κ. Π. Παπαρρήγοπούλου, Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν. ἢ Δικ. ὑπηρεσία στερεῖται ἓνα τῶν ἱκανωτέρων καὶ πεπεδευμένων μελῶν τῆς.

— Ἀναγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ἢ σημαντικὴ πτώχευσις, ἐνδιαφερόσα ἰδίως τοὺς σιτεμπόρους, τοῦ Ἀγγλο σιτεμπόρου Σμιθ μὲ λίρας ὀκτακοσίας χιλιάδας, ἧτοι περὶ τὰ 24, ἑκατομύρια δραχμῶν ἐπίσης καὶ ἢ πτώχευσις τοῦ ἐμπορ. Ἑλλήν. οἴκου Σοφριανῶ με 80 χιλ. λίρας.

— Διατρέχει φήμη, ὅτι οἱ Σάρδοι ἐγένοντο κύριοι τοῦ Ἀγκῶνος καὶ ὅτι συνέλαβον καὶ τὸν Στρατηγὸν Λαμορσιέρον τὸ μὲν πρῶτον εἶναι πιθανόν, διότι ἦτον ἤδη γνωστὸν, ὅτι Σάρδοι ἦσαν κύριοι τῆς Πόρτας Πίεας τ

ἐάν δὲν παρεδόθη διὰ Συνθήκης, ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ τοῦ Ἀγκῶνος.

— Αἱ ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις καὶ κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰσὶν συγκεχυμένα, συγκαταβαλλόμενα, δὲ ἀκόλουθα:

Οἱ Σάρδοι ἦσαν σχεδὸν κύριοι τοῦ Ἀγκῶνος, κατὰ τὴν 14. εἶχον εἰσέλθῃ εἰς τὰ προάστεια Ἀλλεῖν κατὰ τὴν φρουρὰ ὀλίγην ἐδείκνυε διαθέσιν πρὸς ἀντίστασιν ἢ Γαλλικὸς στρατὸς ἀπεσῆθη ἐκ τῶν περὶ εἰς Σμύρνην κειμένων θέσιν οὐδετέρων.

Ὁ Γαριβάλδης ἐπιμένει εἰς τὰ σχέδιά του πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἰταλίας καὶ ἐντεύθεν ἀρχοῦνται δεινὰ τῆς διαίρεσεως, ἄλλως τε ἢ ἐπιμονὴ του εἰς τὴν συγχώνευσιν τῆς Νεαπόλεως καὶ Σικελίας εἰς τὸ Σαβῶν Βασίλειον καὶ ἢ ἀνάμιξις τῶν Δημοκρατικῶν δυνάμεων ὑπονοίας Δημοκρατικῶν κατὰ τοῦ Γαριβάλδη τάσεων, ἐπιπεπλέκει χειρότερα τὰ Ἰταλικά πράγματα.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως ἐν τούτοις διατελεῖ εἰς εἰς Γαέταν ἔχον ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ στρατὸν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον.

ἢ Βασιλίσσα τῆς Ἀγγλίας ἀνεχώρησε τὴν 11|23 Λονδίνου μεταβάσασα εἰς Πρωσσίαν.

Εἰς Τουλῶνα ἐφθάσε διαταγὴ νὰ ἐτοιμασθῶσι πλοῖα μὲγάλα πρὸς μετακόμισιν στρατευμάτων ἀδύλων τοῦ θηθηθῶνται.

Ὁ Ἡγεμὼν τῆς Σερβίας Μιλόσχοις ἀπεβίωσε τὴν 4|4 ὁ υἱὸς τοῦ Πρίγκιπ Μιχαήλ Ὁβρένοβιτς τὸν διεδέχθη ἡγεμὼν κλ.ρονομικὸς, ἐκήρυξε δὲ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀβασίαν του καὶ ἀπέτειμε γενικὴν ἀμνηστίαν ἢ κοινὴν τῆς χιλ. δὲν διαταράχθη.

Ὁ Ἡγεμὼν τῆς Βλαχίας καὶ Μολδοῦτας Κούζας πρὸς μόνον εἰς Κωνσταντινούπολιν τὴν 15|27 ἢ Τουρκικὴν Κυβέρνησις διέθεσεν ὑπὲρ τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Παλατῖου Μιργιάν καὶ ἀπέστειλε συγχρόνως τὴν ἀτμοκ. Κορβὴν Βηρυτὸν φέρουσαν τὸν Κιαμῆλ Πασάν εἰσηγητὴν τῶν Πρῶτων εἰς Γαλάττιον διὰ νὰ συνοδεύσῃ τὸν Ἡγεμόνα τὴν Ὁθωμανικὴν Πρωτεύουσιν.

Ὁ Φουάτ Πασσάς διατελεῖ ἐν Βηρυτῷ ἐξακολουθῶν ἐφαρμογὴν τῶν σχεδίων του πρὸς παγίωσιν τῆς ἰσουλ. ἐν Συρίᾳ.

— Ἐκ Τύννης γράφουσιν ὅτι Σερβίης τις, φθάσας ἐκεῖνην τὴν πόλιν, ἤρξατο νὰ κηρύττῃ τὸν ἰσουλ. πῦρ κατὰ τῶν χριστιανῶν. Ὁ βέης ἐφυλάκισε τὸν φανατικόν τοῦτον καὶ ἀκολούθως διέταξε νὰ τιμωρηθῇ διὰ θανάτου ἢ διαταγὴ ἐξετελέσθη ἀμέσως, καὶ οὕτως ἢ ἰσουλ. τόπου δὲν διαταράχθη παντάπασιν. Ὁ βέης προσέλασε καὶ 10,000 φράγκων ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν τῆς Συρίας.

Ἐνεκα τῶν περιστάσεων ἐν Ἰταλίᾳ, τὰ ἀτμοπλοῖα τοῦ Αὐδ, πρὸς τὸ παρὸν δὲν θέλου ἐγγίξει πλὴν Ἀγκῶνα, Βρινδίσιον καὶ Μολφέταν. διὰ τοῦτο τὰ ἀτμοπλοῖα ἄτινα ἀνεχώρουν ἐκ Τεργέστης εἰς τὴν Ἑλλάκα καὶ μὲχοι Σμύρνης, κατὰ πᾶσαν τρίτην, θέλου ἀναχωρεῖν τοῦ λοιποῦ κατὰ πᾶσαν τετάρτην.

Ἀπὸ τῆς 12|24 Σεπτεμβρίου, ἢ αὐτοκρατορικὴ τῆς νῆσις διέταξε νὰ μὴ ἀνάπτωνται πλέον οἱ φανοὶ τῶν πλοίων τῆς Ἰστρίας καὶ τῆς Τεργέστης. εἰς τὰ πλοῖα τῆς Ἰστρίας πλεύουσιν αὐστριακὰ πολεμικὰ πλοῖα.

Τὴν 12|24 προσωμίθη εἰς Τεργέστην ἢ σφοδρῆς ἐπινοκίητος κορβέττα Γοβέρνον, προελθούσα ἐκ νιγαλλίας, καὶ τὴν ἐπιούσαν τὸ ἐσπέρας ἀνεχώρησε ὑπὲρ τῆς πόλιν.

ἢ ἐν Βενετία αὐτοκρατορικὴ διοίκησις ἐξεδέσθη 8|20 τὴν ἐπομένην εἰδοποίησιν. εἶνα ἐμποδισθῶν ἀπόπειραι κρυφίας εἰσαγωγῆς ὀπλων, σ. ασιαστικῶν γράφων καὶ ἐπικινδύνων ἀτόμων, καὶ χαλκινῶν θύλων ἀποφυγῆν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποπλανήσεως, ἐπιβλήθησαν οἱ παρὰ τὸ μῆκος τοῦ μεθορίου φρουροὶ καὶ τιωτικοὶ πεοίπολοι νὰ ποιῶσι πληρηστάτην χεῖρα ὀπλων των, ἐν πάσῃ περιπτώσει καθ' ἣν ἦθελε περὶ θῆσει τις νὰ διεκφυγῇ τὴν γινομένην αὐτῷ κλῆσιν ἀποφυγῆν λοιπὸν ἀκρίσιων συνεπειῶν εἰδοποιήσεως πᾶς ὁ καλούμενος ὑπὸ φρουρᾶς ἢ τῶν περιπόλων ὑποχρεωμένος νὰ σταματᾷ ἀμέσως ἄλλως, ἢ εἰς αὐτὸν, ἐάν γίνῃ κατ' αὐτοῦ χρῆσις τῶν ὀπλων. Τῆς τίδι τῶν δημοσίων ἀρχῶν, ἢ παρούσα εἰδοποιήσεως λάβει ὅσον ἐνεστι πλείοτερον διάδοσιν εἰς τοὺς μετὰ νομοῦς καὶ ἀναρτεθῇ συγχρόνως ἐπὶ τῶν κυριωτέρων ὁδοῦν δρόμων.»

ἢ εἰδοποιήσεως αὕτη ἐκοινοποιήθη κατ' αὐτὰς Τεργέστη.

Αἱ δοκιμαὶ αἵτινες ἐγίναν ἐπὶ τῆς φρεγάτας Δι. ὁμοκτισθεῖσης διὰ σιδηρῶν, ἐπέτυχον ὑπὲρ πᾶσαν ἰσουλ. Διατάχθη λοιπὸν ἢ κατασκευὴ ἑτέρων 10

— Λαβών άφορμήν εκ του κυρίου ήμων άρθρου περι μωλωμάτων ο άξιότιμος συντάκτης τής «Ελπίδος» άναφέρει τά δε εις τό φύλλον αυτού τής 20 Τεβρίου.

« Η ύπόθεσις των μωλωμάτων Σύρου κατήντησε πραγματικώς σκάνδαλον· ή κυβέρνησις όφείλει τέλος πάντων να συναισθχνηθή τήν άτοπον διαγωγήν της εις τήν ύπόθεσιν ταύτην· τό ταμειευτικόν πνεύμα εις ουδεμίαν περίστασιν κτεράνη τόσον άπαισιον όσον ένταύθχ. Η Ελληνική κυβέρνησις δέν έκληρονόμησεν άλλα δικαιομακα ιδιοκτησίας, παρ' εκείνα, τά όποια είχεν ή Οθωμανική πρό του έθνικου άγώνος. Ουδέποτε όμως ή Οθωμανική έξουσία έφαντάσθη να διεκδικήσχη δι' έξυτήν τά τεμάχια των βράχων των παραλιών, τά όποια διαρκούντες του έθνικου άγώνος, προσέλαβον οι άπορρασίαντες να έγείρωσιν οικοδομάς επί της έρήμου τότε παραλιών· ή Ελληνική κυβέρνησις δέν περιορίζεται καν να ζητήσχη τήν πληρωμήν τής αξίας των βράχων τούτων, τήν όποιαν επί τέλους παρεδέχθησαν να πληρώσωσιν οι οικοδομήσαντες, αν και ύπερόγκως εκτιμηθείσαν, αλλά ζητεί και τόκους καθυστερήσεως τής πληρωμής. Τοιούτου ταμειευτικου πνεύματος παράδειγμα δέν εύρίσκουεν έν τή ιστορία τής Οθωμανικής δυναστείας ουτε κατ'α τούς βαρβαροτέρους αυτής χρόνους.

» τόν πρό τινων έτών ψηφισθέντα νόμον περι των επί » έθνικής γής γενομένων οικοδομών· πιστεύομεν ότι τας » δικτάξεις αυτού επικαλούμενοι ήθελον εύρεθη εις κρείτ » τονα θέσειν άπέναντι του Δημοσίου. »

» Ως προς τήν πρατήρησιν του άξιότιμου ήμων συνα » δέλφρου τήν έν τω δευτέρω παραγράφω, λέγομεν ότι ή κά » τοχοι εις τας άναφοράς των επικαλέσθησαν και τόν ένγέν » νει νόμον των επί τής έθνικής γής οικοδομών. Αλλ' είναι ά » ρα άνάγκη να επικαλήται ο ιδιώτης τούς νόμους τας βοη » θούντας αυτόν ένφ ή Κυβέρνησις είναι και πρέπει να εί » νακεις θέσειν να γνωρί ή τι πρέπει να ζητή;

» Περι του αυτού θέματος ο άξιότιμος συντάκτης του » Πειραιώς εις τό φύλλον τής 20 Τεβρίου άναφέρει τάδε.

» « Αντί να χορηγήσχη ή Κυβέρνησις και προνομίαι τινα » εις τήν έν καιρώ αιμάτων και σπαραγμών άναγεργεί » σαν υπό των διαφυγόντων τό Σίδηρον και τό πύρ, » επί τής ξηράς Νήσου Σύρου, Ερμούπολιν, συνεισέφεραν » μέν και έν καιρώ άγώνος, όσα ίσως ουδεις άλλος του » Κράτους τόπος, χορηγήσασαν δε από τής ύπάρξεώς της » εις τό Δημόσιον, ύπερ τά 200 εκατομμύρια δραχ. » και σηματικωτάτην τιμήν περιπιούσα δια πολλούς » λόγους και εις τό έθνος, άπ'έναντίας καταπιέζεται δια » πράγματα τά όποια όχι μόνον αναλόγως εισιν άνάξια, » αλλά και τασάκις πληρωθέντα διότι, τά Μωλωμάτα

» επί των όποιων ζητεί να έξασκή πλήρες τό δικαίω » μά της, εάν λάβη ύπ' όψιν της τά μέχρι τουδε εισπρα » χθέντα δυνάμει του επί των ένοικίων φόρου και λοιπά, » επαναλαμβάνομεν να ειπωμεν ότι επληρώθησαν πολ » λάκις. Και δέν άρκεί ότι ζητεί τήν πληρωμήν » αυτών, άλλ' άπετει και τόκους, ως να ώκοδόμησαν έ » πι τόπου χορηγούντος πρόσδόν τινα. Ένφ έξέναντίας » άπειλλάγη τό Δημόσιον δια των ρηθέντων Μωλωμά » των από σηματικήν δια τόν καθαρισμό του μέρους » τούτου δαπάνην. Αί τοιαύται ένεργειαί, κατ'α των ό » ποιων τασάκις ανεφέρθησαν άπασαι αι άρχαι και ο Τύ » πος έν εκτάσει ανεπτύχθη, είναι δικαίον να καταπαύ » σωσιν ή τούλάχιστον να περιορισθώσι πολύ, εκτός » εάν, έν τω προσχρήματι του Δημοσίου συμφέροντος, » πρόκεινται άλλων σκέψεων πραγματοποίησις, ότι μά » λιστα ο αξιόλογος ούτος Τύπος, εις δν και από το » σαύτα άλλα και του Κράτους μέρη διετρέφοντο και » διατρέφονται τασαύται οικογνειαί, πάσχει ούσιωδώς » ένεκα τής άκινήσις του Ναυτικού μας, και τασούτων » άλλων και εκ του κυμαινόμενου δια τήν γενικήν άνω » μαλίαν έμπορίου, περιπετειών. Είθε δε ώριμώτεραι » σκέψεις οδηγήσωσι τούς δυναμένους, εις τό άληθές και » πατριωτικόν σημείον. »

Αριθ. 417.

Εύρετ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Πρόγραμμα Δηλοποιήσεως πλειστηριασμού.

Ο Κλητήρ των έν Σύρω Πρωτοδικών Μιχαήλ Α. Μυλωνάς,

Δηλοποιεί ότι,

Πρός εκτέλεσιν τής ύπ' αριθ. 73, και από 25, Φεβρουαρίου 1860. εκτελεστικής αποφάσεως του έμπορικου τμήματος των έν Σύρω Πρωτοδικών κοινοποιηθείσας νομίμως μετά τής παραπόδας έπιταγής προς πληρωμήν τής 7 Μαρτίου 1860. εκ μέρους του ένταύθα κατοικούντος Κυρίου Στεφάνου Γ. Γαλάτη, δικηγόρου προς τόν έν Καλάμαις κατοικούντα Αντώνιον Αγγελέτον, έμπορον δι'ής έπιτάχθη ούτος ίνα έντός τής νομήμου προθεσμίας από τής κοινοποίησεως πληρώση προς τόν Στέφανον Γ. Γαλάτην, δια κεφάλαιον δραχάς δύο χιλιάδας ταμιακάς αριθ. 2,000, τούς τόκους αυτών ανά έν τοις εκατόν τόν μήνα από 23 Δεκεμβρίου 1859 μέχρις από πληρωμής και τά έξοδα τής δίκης και έπιταγής ομοίας δραχ. πενήκοντα αριθ. 50 αλλά δέν ήδυνήθη να πληρώση τό χρέος του τούτο έντός τής νομίμου προθεσμίας.

Δια ταύτα και δυνάμει τής προς έμέ δοθείσης έγγράφου παραγγελίας παρά του ένταύθα κατοικούντος κυρίου Στεφάνου Γ. Γαλάτη εκτίθεται εις δημόσιον πλειστηριασμόν έν τω Δήμω Ερμούπολεως έξωθεν του καφφενείου του κυρίου Ανδρέου Κοσμά έννοκισμένου παρά του Βασιλείου Γιανούτζου καφφεπώλου κειμένου εις τήν πλατείαν του τελωνείου Σύρου και ένώπιον του Ειρηνοδίκου Ερμούπολεως και έν έλλείψει τούτου και κωλυμένου ένώπιον ένός Παρέδρου του αυτού Ειρηνοδικείου μία λιοθόκτηστος οίκια κειμένη ένταύθα κατ'α τήν θέσιν Βροντάδον του όφειλέτου και ιδιοκτήτου Αντωνίου Αγγε-

ρέτου συγκειμένη ως ακολούθως ήτοι από μίαν αίθουσαν, δύο δωμάτια έν έτερον μικρόν δωμάτιον δια κελάριον έν μαγειρείον με άνθρακώνα έν αναγκαίον, ένα αυλόγηρον, εμπροσθεν τοιχογυρισμένον, και έν έτερον μικρόν τοιχογυρισμένον γήπεδον έν ήδη αυλόγηρου, εις τό όπίσθιον μέρος καταμετρηθέν δε τό γήπεδον τής αναφερομένης οικίας ήτοι ή έκτασις τής επιφανείας της μετά των δύο αυλόγηρων εύρεθη κατ'α μήκος και πλάτος μέτρα βασιλικά τεκτονικά τετραγωνικά 115 50⁰⁰ ως έγγιστα τό ύψος μέτρα 3 και 15⁰⁰ και τό πάχος του τοίχου 60⁰⁰ του μέτρου ως έγγιστα πλησιάζον δε ή αναφερομένη οικία με τήν οικίαν τής Μαρουλοϋς Πετροκοκίνου και δημοσίους δρόμους.

Εκτίθεται λέγω εις δημόσιον πλειστηριασμόν ή αναφερομένη οικία μετά του γηπέδου, τις και άερος της και όλων των δικαιωμάτων τις τής ιδιοκτησίας του όφειλέτου Αντωνίου Αγγελέτου δια τήν πληρωμήν του κεφαλαίου εκ δραχμών ταμιακών δύο χιλιάδων αριθ. 2,000, των τόκων αυτών ανά έν τοις εκατόν τόν μήνα από 23 Δεκεμβρίου 1859, μέχρις αποπληρωμής και των έξόδων τής δίκης και έπιταγής δραχμών ταμιακών πενήκοντα αριθ. 50, και των γεννησομένων έξόδων τής κατασχέσεως μέχρις αποπληρωμής όφειλομένων παρά του Αντωνίου Αγγελέτου, προς τόν Στέφανον Γ. Γαλάτην.

Δυνάμει του άρθρου 965, § 2 τής Πολ. Δικονομίας ο πλειστηριασμός τής αναφερομένης οικίας του όφειλέτου Αντωνίου Αγγελέτου ως ακριβώς περιγράφεται εις τήν ύπ' αριθ. 416 (ε. ε.) έκθεσιν αναγκαστικής κατασχέσεως ένεργηθείσης παρ' έμου του ιδίου Κλητήρος άρχεται από σήμερον και θέλει τελειώσχη όριστικώς τήν έννάτην Οκτωμβρίου του χιλιοστού όκτακοσιοστού έξηκοστού έτους ήμέραν Κυριακήν από

τήν δεκάτην ώραν π. μ. μέχρι τής δωδεκάτης ώρας τής μεσημβρίας τής αυτης ήμέρας και άφου παρέλθουν τά τρία λεπτά τής ώρας κατακυροϋται ή αυτη οικία εις τόν τά πλοίονα προσφέροντα και τελευταίον ύπερθεματιστήν και άγνωραστήν.

Η αναφερομένη οικία έξετιμηθή παρα του προσληθέντος εις τήν κατάσχεσιν Δημοπαρέδρου Ερμούπολεως Κυρίου Δημητρίου Παππά δια δραχ. τρεις χιλιάδας αριθ. 3,000.

Επισκευθείς δε τήν αναφερομένην οικίαν προηγουμένως ο έπισπεύδων τήν κατάσχεσιν μοι έδοκεν έγγραφον έντολήν και ούτω προσφέρω εκ μέρους του δραχ. χιλίας αριθ. 1,000, ως πρώτην προσφοράν δια αυτην τήν οικίαν.

Η μέν πώλησις γίνεται με μετρίτα επί χειρας εις νομίματα ταμιακά ή δε πλειστηριαζόμενη οικία κατακυροϋται άμέσως προς τόν τελευταίον ύπερθεματιστήν διδομένου του σημείου δια σκιπαίου κατ'α διάταξιν του άρθ. 974, τής Πολ. Δικονομίας άνευ ουδεμιās οιασδήποτε ευθύνης του έπισπεύδοντος.

Η παρούσα μετά τής έπισυνιμένης εκθέσεως αναγκαστικής κατασχέσεως, θέλει τοιχοκολληθή δις εις τά παρά του νόμου διατατόμενα μέρη και θέλει δημοσιευθει δις δια τής ένταύθα εκδειδομένης έφημερίδος ο Αστήρ των Κυκλάδων, προσέτι θέλει προφωνηθει και δια του άρμοδίου δημοσίου κήρυκος τής πόλεως ταύτης καθ' όλην τήν αγοράν τής πόλεως ταύτης και έπιτοπιώς.

Εγένετο ή παρούσα σήμερον τήν έννάτην Αυγούστου του χιλιοστού όκτακοσιοστού έξηκοστού έτους ήμέραν Τρίτην ώραν 10 π. μ. έν Ερμούπολει Σύρου και υπογράφεται παρ' έμου του Κλητήρος.

Ο Δικαστικός Μιχαήλ Α. Μυλωνάς.

Ακριβές αντίγραφον έν Ερμούπολει Σύρου τήν 25 Σεπτεμβρίου 1860.

Ο Δικαστικός Κλητήρ Μιχαήλ Α. Μυλωνάς. Αριθ. 416.

Εύρετ.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Αναγκαστικής Κατασχέσεως

Σήμερον τήν έννάτην Αυγούστου του χιλιοστού όκτακοσιοστού έξηκοστού έτους ήμέραν Τρίτην ώραν 9. Π. Μ. έν Ερμούπολει Σύρου ο ύποφαινόμενος κλητήρ των έν Σύρω Πρωτοδικών Μιχαήλ Α. Μυλωνάς προς εκτέλεσιν τής ύπ' αριθ. 74 και από 25 Φεβρουαρίου 1860 εκτελεστικής αποφάσεως του έμπορικου τμήματος των έν Σύρω Πρωτοδικών κοινοποιηθείσας νομίμως μετά τής παρα πόδας έπιταγής προς πληρωμήν τής 7 Μαρτίου 1860 εκ μέρους του ένταύθα κατοικούντος Κ. Στεφάνου Γ. Γαλάτη, δικηγόρου, προς τόν έν Καλάμαις κατοικούντα Αντώνιον Αγγελέτον έμπορον, δι'ής έπετάχθη ούτος ίνα έντός τής νομίμου προθεσμίας από τής κοινοποίησεως πληρώση προς τόν Στέφανον Γ. Γαλάτην δια κεφάλαιον δραχ. δύο χιλιάδας ταμιακάς αριθ. 2,000, τούς τόκους αυτών ανά έν τοις εκατόν τόν μήνα από 23 Δεκεμβρίου 1859, μέχρις αποπληρωμής και τά έξοδα τής δίκης και έπιταγής ομοίως δραχ. πενήκοντα αριθ. 50, αλλά δέν ήδυνήθη να πληρώση τό χρέος του τούτο έντός τής νομίμου προθεσμίας. Δια ταύτα προς εκτέλεσιν τής αναφερομένης αποφάσεως και κατ'α συνέπειαν τής προς έμέ δοθείσης έγγράφου πληρεξουσιότητας υπό ήμερομηνίαν 30. Ιουλίου 1860 παρά του Κυρίου Στεφάνου Γ. Γαλάτη συμπαραλαβών τόν Δημαρχικόν Παρέδρον Ερμούπολεως Κ. Δημητρίον Παππάν κάτοικον ένταύθα μετέβην μετ' αυτού αυτοπροσώπως ένταύθα κατ'α τήν θέσιν Βροντάδον ένθα κεΐται μία παλαιά λιθόκτιστος οίκια τής ιδιοκτησίας του όφειλέτου Αντωνίου Αγγελέτου συγκειμένη ως ακολούθως. Ητοι από μίαν αίθουσαν με μίαν θύραν και δύο πα-

ράβυρα επί του εμπροσθεν αὐλογύρου, κάτωθεν σανιδωμένον και ἄνωθεν με δοκοὺς και καλάμους, δύο δωμάτια με μίαν θύραν και ἀνά ἐν παράθυρον, ὧν τὸ μὲν ἐν εἶναι ἐπὶ τοῦ εμπροσθίου αὐλογύρου, τὸ δὲ ἕτερον ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου αὐλογύρου, κάτωθεν σανιδωμένα και ἄνωθεν με δοκοὺς και καλάμους, ἐν ἕτερον μικρὸν δωμάτιον χρησιμεῦον διὰ κελλάριον με ἐν παράθυρον ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου αὐλογύρου, ἐν μαγειρεῖον με ἀνθρακῶνα, μίαν ντουλάπα και δύο παράθυρα, κάτωθεν με πλάκας και ἄνωθεν με δοκοὺς και καλάμους ὡς και τὸ κελλάριον, (ἀπασα ἡ στέγη δὲ εἶναι ἐπιστεγασμένη με χῶμα) ἐνα αὐλογύρον εμπροσθεν τῆς αὐτῆς οἰκίας τοιχογυρισμένον με ἐν ἀναγκάτων, κάτωθεν στρωμένον με πετρόπλακας και με μίαν μικρὰν σκεπὴν ἐκ σανίδων, με μίαν εἴσοδον, και ἐν ἕτερον μικρὸν γήπεδον τοιχογυρισμένον τῆς αὐτῆς οἰκίας ἐν ἡδὴ αὐλογύρου ἐπὶ τοῦ ὀπισθίου μέρους ἐνθα εἶναι και παράθυρα τῆς αὐτῆς οἰκίας: εἶναι δὲ ἐνοικιασμένη εἰς τὸν Αὐγουστίνον Μαλῶδη διὰ δραχμὰς εἴκοσι κατὰ μῆνα: καταμετρηθὲν δὲ τὸ γήπεδον τῆς ἀναφερομένης οἰκίας ἤτοι ἡ ἔκτασις τῆς ἐπιφανείας τῆς μετὰ τῶν αὐλογύρων εὐρέθη κατὰ μῆκος και πλάτος μέτρα βασιλικά τεκτωνικά τετραγωνικά ἑκατὸν δεκαπέντε και πεντήκοντα ἑκάτοστα ὡς ἐγγιστα ἀριθ. 415, 50 0|0 και τὸ πᾶχος τῶν τοίχων 60 0|0 τοῦ μέτρου ὡς ἐγγιστα και τὸ ὕψος μέτρα ὅμοια 3 15 0|0, ὡς ἐγγιστα, πλησιάζει δὲ ἡ ἀναφερομένη οἰκία με τὴν οἰκίαν τῆς Μαρουλοῦς Πετροκοκκίνου και δημοσίου δρόμου, και ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Δημαρχικοῦ Παρέδρου Κ. Δημητρίου Παππᾶ και τοῦ ἐνοικιάτορος τῆς αὐτῆς οἰκίας Αὐγουστίνου Μαλῶδη, μὴ παρόντων οὐδενὸς τῶν διαδίκων (ἤτοι πιστωτοῦ και ὀφειλέτου) κατέσχον ἀναγκαστικῶς τὴν ἄνω περιγραφομένη οἰκίαν μετὰ τοῦ γηπέδου τῆς, ἀέρος τῆς και ὄλων τῶν δικαιομάτων τῆς, ἐπίσης κατέσχον δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 962. τῆς Πολ. Δικονομίας και τὰ ἐνοικία τῆς αὐτῆς οἰκίας εἰς χεῖρας τοῦ ἐνοικιαστοῦ Αὐγουστίνου Μαλῶδη ἀπὸ σήμερον διὰ τὴν ἀναγράφουσαν εἰς χεῖρας του και τὰ ἀποδόση εἰς τὸν δανειστήν τοῦ Α. Ἀγγελέρτου, διὰ τὴν πληρωθῆν ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ αὐτοῦ ὁ ῥηθεὶς Στέφανος Γ. Γαλάτης τὰς ἀναφερομένας και εἰς τὴν ἐπιταγὴν μνημονευομένης δραχ. κεφάλαιον δύο χιλιάδας ταμιακάς, τοὺς τόκους αὐτῶν ἀνά ἐν τοῖς ἑκατὸν τὸν μῆνα ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1859 μέχρι ἀποπληρωμῆς και τὰ ἐξόδα τῆς δίκης μετὰ τῆς ἐπιταγῆς δραχ. πενήκοντα και τὰ γεννησόμενα ἐξόδα τῆς κατασχέσεως μέχρι ἀποπληρωμῆς, ὀφειλόμενα παρὰ τοῦ Ἀντωνίου Ἀγγελέρτου πρὸς τὸν Στέφανον Γ. Γαλάτην.

Ῥομένη οἰκία παρὰ τοῦ προσληφθέντος εἰς τὴν κατάσχεσιν Δημαρχικοῦ Παρέδρου Κ. Δημητρίου Παππᾶ διὰ δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας ἀριθ. 3000.

Ἐπειδὴ ὁ ἐπισπεύδων τὴν κατάσχεσιν Κ. Στέφανος Γ. Γαλάτης προηγουμένως ἐπισκέφθη τὴν ἀναφερομένη οἰκίαν και μοι ἔδωκεν ἐγγραφὸν ἐντολήν, διὰ τοῦτο προσφέρω ἐκ μέρους του δραχμὰς χιλίας ἀριθ. 1000. αἰτίνες θέλουν χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορά δι' αὐτήν.

Ὁ πλειστηριασμὸς τῆς ἀναφερομένης οἰκίας τοῦ ὀφειλέτου και ἰδιοκτητοῦ Ἀντωνίου Ἀγγελέρτου ἀρχεταὶ ἀπὸ σήμερον και θέλει τελειώσῃ ὀριστικῶς τὴν ἐνάτην Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξήκοντοῦ ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ. μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας και ἀπὸ παρὰ τὸν τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν διδομένου τοῦ σημείου διὰ σικηπανίου κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 974 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Μεσεγγυοῦχοι τῆς κατασχεθείσης οἰκίας και τῶν ἐνοικίων τῆς διώρισαν τὸν αὐτὸν ἐνοικιαστὴν Αὐγουστίνον Μαλῶδη ὅστις ὑποχρεοῦται νὰ φυλάττῃ αὐτὰ μεχρὶσού ἐκπλειστηριασθῆ ἡ οἰκία.

Ἡ ἀναφερομένη οἰκία εἶναι ἐλευθέρᾳ παντὸς δικαιομάτος δουλείας και βάρους.

Διὰ τοῦ ἐκδοθησομένου παρ' ἐμοῦ προγράμματος δηλοποιήσεως πλειστηριασμοῦ θέλει προσδιορίσῃ τὸν τόπον και τὸν ὑπάλληλον ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ προέξεται νὰ πωληθῆ ἡ ἀναφερομένη οἰκία, ἐφ' ἧς και ἐνέγραψεν ὑποθήκην ὁ ῥηθεὶς ἐπισπεύδων δυνάμει τῆς ἐκτελουμένης ἀποφάσεως και συμφώνως με τὸν νόμον.

Εἰς ἐνδειξιν συνετάχθη ἡ παρούσα ἐκθεσις ἧτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς και μεγαλοφώνως ὑπογράφεται παρὰ τοῦ Δημαρχικοῦ Παρέδρου, ἐμοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος και τοῦ μεσεγγυοῦχου και τοῦ ἐνοικιαστοῦ,

Ὁ Δημοπάρεδρος
Δημ. Παππᾶς.

Ὁ Μεσεγγυοῦχος
Αὐγουστίνος Μαλῶδης με τὴν παρατήρησιν ὅτι ἔχω πληρωμένον τὸ ἐνοικιον τῆς οἰκίας μέχρι 15 Ὀκτωβρίου 1860.

Ὁ Δικαστ. Κλητῆρ
Μ. Α. Μυλωνᾶς,

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον
Ἐρμούπολις τὴν 25 Σεπτεμβρίου 1860.

Ὁ Δικαστ. Κλητῆρ
Μ. Α. Μυλωνᾶς.

Ἀριθ. 306.

Ὁ παρὰ τῶ Βιρηνοδικεῶ Τήνου ἐνεργῶν Κλητῆρ,
Δηλοποιεῖ ὅτι,
Π. ὁς ἐκτελεσθὲν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 165 και ἀπὸ 29 Μαΐου 1845, ἐκτελεστοῦ

Συμβολαίου ὀμολόγου γενομένου ἐνώπιον τοῦ πρώην Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Ἀντωνίου Ἀρμάου μετὰ τῆς ἐν Τήνῳ κατοικοῦσης Κ. Μαρίας Μ. Παξιμάδου δανειστρίας και τῶν ὀφειλετῶν συζύγων Σπύρου και Μαρουλάς Μακαρώνα κατοίκων Τήνου, και τῆς ὑπ' ἀριθ. 4047, και ἀπὸ 18 7 Ἰουλίου 1857 μεταβιβάστικῆς και ἐξωφλητικῆς πράξεως, συνταχθεῖσας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Ἰωάννου Φινάλη, δι' ἧς παραχωρεῖται τὸ μνησθὲν ὀμολόγον παρὰ τῆς εἰρημένης Μαρίας Παξιμάδου πρὸς τὴν Κ. Μαρτίαν Χ. Οἰκονόμου, και κατ' αἰτίαν τῆς εἰρημένης Μαρίας Χ. Οἰκονόμου κατοίκου, Τήνου, ἐκτελεσθεῖσιν εἰς πλειστηριασμὸν ἐν τῷ Τήνῳ Τήνου ἐν τῇ πλατεῖᾳ τῆς αγοράς ἐξωθεν τοῦ κερπενίου τοῦ Πέτρου Γαβαλοπούλου, και ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Νικολάου Α. Βιτάλη, και τούτου καλουμένου, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Κ. Ἀντωνίου Πόμορ, τὸ κατὰ τὴν ὕσιν Τζαγκαρῆ τοῦ Δήμου Τήνου κείμενον χωράριον τῶν ὀφειλετῶν συζύγων Σπύρου και Μαρουλάς Μακαρώνα κατοίκων Τήνου, διαδρ. 439 90|00 τοὺς τόκους αὐτῶν και τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων, ὀφειλόμενα: παρὰ τῶν εἰρημένων συζύγων Μακαρώνα, πρὸς τὴν εἰρημένην Μαρτίαν Χ. Οἰκονόμου, ὡς φαίνεται ἀκριβῶς περιγεγραμμένον τὸσον τὸ χωράριον καθὼς και τὸ χρέος εἰς τὴν ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν και ὑπ' ἀριθ. 305 ἐλθὲν ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ αὐτοῦ χωραφίου.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 965, § 1 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ εἰρημένου χωραφίου ἀρχεταὶ ἀπὸ σήμερον και θέλει τελειώσῃ τὴν εικοστὴν τρίτην Ὀκτωβρίου 1860, ἡμέραν Κυριακὴν θέλει δὲ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὴν δεκάτην ὥραν Π. Μ. και τελειώσῃ τὴν δωδεκάτην τῆς αὐτῆς ἡμέρας. πρώτη προσφορὰ προσδιορίζεται διὰ τὸ ἀνωτέρω χωράριον, ἡ προσηρθεῖσα ἀπὸ τὴν καταδύκουσαν δανειστρίαν Κ. Μαρτίαν Χ. Οἰκονόμου δραχ. 300.

Ἡ κατακύρωσις γίνεται πρὸς τὸν προσφέροντα τὰ πλεῖονα, ἀπὸ παρὰ τὸν τρία λεπτά τῆς ὥρας μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν, διδομένου σημείου διὰ σικηπανίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 974, τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεται με μετρίτᾳ ἐπὶ χεῖρας, τὸ δὲ ἀναφερόμενον χωράριον κατακυροῦται ἀμέσως πρὸς τὸν αγοραστήν, ἡ δὲ τοιχοκόλλησις και κοινοποιήσις θέλει γίνῃ εἰς τὰ παρὰ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα μέρη συμφώνως με τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 965, 967, 968 και ἐπόμενα τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας: θέλει δὲ δημοσιευθῆ δις, διὰ τινος δημοσιοφύλου.

Ἐν Τήνῳ τὴν 16 7 Ἰουλίου 1860
Ὁ Κλητῆρ
Ἰωάννης Κυδῶνης.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν ἐν Τήνῳ αὐθμερόν,
Ὁ Κλητῆρ
Ἰωάννης Κυδῶνης.

Ἀριθ. 305.

ΕΚΘΕΣΙΣ
Ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀκινήτου κτήματος.
Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 165 και ἀπὸ 29 Μαΐου 1845, ἐκτελεστοῦ Συμβολαίου ὀμολόγου γενομένου ἐνώπιον τοῦ πρώην Συμβολαιογράφου

Τήνου Κ. Ἀντωνίου Ἀρμάου μετὰ τῆς ἐν Τήνῳ κατοικοῦσης Κ. Μαρίας Μ. Παξιμάδου δανειστρίας, και τῶν ὀφειλετῶν Σπύρου και Μαρουλάς συζύγων Μακαρώνα κατοίκων Τήνου και τῆς ὑπ' ἀριθ. 4047, και ἀπὸ 18 7 Ἰουλίου 1857, μεταβιβάστικῆς και ἐξωφλητικῆς πράξεως, συνταχθεῖσας ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Τήνου Ἰω. Φινάλη, δι' ἧς παραχωρεῖται τὸ μνησθὲν Συμβολαίον παρὰ τῆς εἰρημένης Μαρίας Μ. Παξιμάδου πρὸς τὴν Κ. Μαρτίαν Χ. Οἰκονόμου κατοίκου Τήνου, και τῆς πρὸς τὸν ὑποραινόμενον πληρεξουσιότητα δοθείσης μοι παρὰ τῆς εἰρημένης Μαρίας Χ. Οἰκονόμου ἵνα ἐνεργήσω ἀναγκαστικῆν κατάσχεσιν ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου κτήματος, κειμένου εἰς θέσιν Τζαγκαρῆ τοῦ Δήμου Τήνου, τῶν ὀφειλετῶν συζύγων Σπύρου και Μαρουλάς Μακαρώνα, κατοίκων τῆς πόλεως Τήνου, σήμερον τὴν δεκάτην ἑκτην 7 Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξήκοντοῦ ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν ὥραν 11 Π. Μ. ἐν Τήνῳ ὁ ὑποραινόμενος Κλητῆρ τῶν ἐν Τήνῳ Πρωτοδικῶν Ἰωάννης Κυδῶνης, διατελὼν παρὰ τῶ Βιρηνοδικεῶ Τήνου, παραλαβὼν τὸν ἀρχαικοῦ Παρέδρου τοῦ Δήμου Τήνου Κ. Γεωργίου Γιαννησοπούλου, μετέβην αὐτοπροσώπως μετ' αὐτοῦ εἰς τὸ κατὰ τὴν ὕσιν Τζαγκαρῆ τοῦ Δήμου Τήνου κείμενον χωράριον τῶν ὀφειλετῶν συζύγων Σπύρου και Μαρουλάς Μακαρώνα, και ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρημένου Δημαρχικοῦ Παρέδρου, μὴ παρόντων δὲ τῶν διαδίκων, κατέσχον ἀναγκαστικῶς τὸ εἰρημένον χωράριον πρὸς ἀπότην δραχμῶν τετρακοσίων τριακοῖα ἐννέα και λεπτῶν ἐννεήκοντα ἀριθ. 439 90 0|0 τῶν τόκων αὐτῶν, και τῶν τῆς ἐκτελέσεως ἐξόδων, ὀφειλόμενων παρὰ τῶν εἰρημένων συζύγων Σπύρου και Μαρουλάς Μακαρώνα πρὸς τὴν εἰρημένην Μαρτίαν Χ. Οἰκονόμου: συγκεῖται δὲ τὸ εἰρημένον χωράριον ἀπὸ σιάλας δύο και ἐν μισότακλον, και ἐμπεριέχει 16. ἀμπέλια, 11, συκας, και μίαν συκομαρσίαν, μετ' ἐπὶ παρακειμένου μικροῦ τεμαχίου ἐμπεριεχόντος ἐξ συκομαρσίαν, πλησίον τοῦ λαγκαδίου ἐκτείνεται δὲ τὸ εἰρημένον χωράριον ὡς ἐγγιστα μιᾶς ἡμέρας ζιγαριῶν, και πλησιάζει ἀρκετικῶς Ἰωάννης Δελίπης Ἀσπρηνίος, μεσημβρινῶς Κωνσταντῖνος Βραντᾶς, δυτικῶς τὸ λαγκαδί, και ανατολικῶς, ἰδιωτικὸς δρόμος ἐκτιμήθη δὲ τὸ εἰρημένον χωράριον μετὰ τοῦ παρακειμένου τεμαχίου, ὡς ἐγγιστα δραχμὰς 400.

Ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ εἰρημένου χωραφίου θέλει τελειώσῃ τὴν εικοστὴν τρίτην Ὀκτωβρίου 1860, ἡμέραν Κυριακὴν.

Βίς πίστωσης συνετάχθη ἡ παρούσα ἐκθεσις ἧτις ἀναγνωσθεῖσα πρὸς τὸν εἰρημένον Δημαρχικὸν Παρέδρον, ὑπογράφη παρ' αὐτοῦ και ἐμοῦ τοῦ κλητῆρος.

Ὁ Δημ. Πάρεδρος.
Γ. Γιαννησοπούλου.

Ὁ Κλητῆρ
Ἰω. Κυδῶνης.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν ἐν Τήνῳ αὐθμερόν,
Ὁ Κλητῆρ
Ἰω. Κυδῶνης.

Ἐπεται Δικαστικὸν Παρόρημα
ΤΥΠΟΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ